

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH) przeciwko Eurest Portugal – Sociedade Europeia de Restaurantes Lda

(Sprawa C-574/12) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zamówienia publiczne na usługi — Dyrektywa 2004/18/WE — Udzielenie zamówienia bez wszczęcia postępowania przetargowego (tzw. zamówienie „in house”) — Wykonawca zamówienia prawnie wyodrębniony od instytucji zamawiającej — Centrum świadczenia usług obsługi i wsparcia dla szpitali — Stowarzyszenie pożytku publicznego nieposiadające celu zarobkowego — Większość członków składająca się z instytucji zamawiających — Mniejszość członków składająca się z podmiotów prawa prywatnego, organizacji charytatywnych nieposiadających celu zarobkowego — Działalność w wysokości co najmniej 80 % rocznego obrotu prowadzona na rzecz członków]

(2014/C 282/10)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)

Strona pozwana: Eurest Portugal – Sociedade Europeia de Restaurantes Lda

Sentencja

Jeżeli wykonawcą zamówienia publicznego jest stowarzyszenie pożytku publicznego działające w celach niezarobkowych, którego członkami w chwili udzielenia tego zamówienia są nie tylko podmioty należące do sektora publicznego, lecz również instytucje prywatne solidarności społecznej działające w celach niezarobkowych, przesłanka dotycząca „analogicznej kontroli”, ustanowiona w orzecznictwie Trybunału, aby możliwe było uznanie udzielenia zamówienia publicznego za transakcję „in house” nie jest spełniona, co oznacza, że dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi znajduje zastosowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht – Niemcy) – Bayer CropScience AG przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-11/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Prawo patentowe — Środki ochrony roślin — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 1610/96 — Artykuły 1 i 3 — Pojęcia „produktu” i „substancji czynnej” — Seifner)

(2014/C 282/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bayer CropScience AG

Strona pozwana: Deutsches Patent- und Markenamt

Sentencja

Pojęcie „produktu” użyte w art. 1 pkt 8 i art. 3 ust. 1 w rozporządzenia (WE) nr 1610/96 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla środków ochrony roślin oraz pojęcie „substancji czynnej” użyte w art. 1 pkt 3 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że mogą one obejmować substancję przeznaczoną do stosowania jako sejfner, jeżeli ma ona samodzielne działanie toksyczne, fitotoksyczne lub fitofarmaceutyczne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam – Niderlandy) – Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen przeciwko SCA Group Holding BV (C-39/13), X AG i in. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam (C-40/13), Inspecteur van de Belastingdienst Holland-Noord/kantoor Zaandam przeciwko MSA International Holdings BV, MSA Nederland BV (C-41/13)

(Sprawy połączone C-39/13 – C-41/13) ⁽¹⁾

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy od osób prawnych — Jeden podmiot podatkowy złożony ze spółek tej samej grupy — Wniosek — Podstawy odmowy — Sytuacja, w której siedziba jednej lub kilku spółek zależnych, lub siedziba spółki dominującej znajduje się w innym państwie członkowskim — Brak stałego zakładu w państwie opodatkowania)

(2014/C 282/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord/kantoor Groningen (C-39/13), X AG, X1 Holding GmbH, X2 Holding GmbH, X3 Holding GmbH, D1 BV, D2 BV, D3 BV (C-40/13), Inspecteur van de Belastingdienst Holland-Noord/kantoor Zaandam (C-41/13)

Strona pozwana: SCA Group Holding BV (C-39/13), Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam (C-40/13), MSA International Holdings BV, MSA Nederland BV (C-41/13)

Sentencja

- 1) W sprawach C-39/13 i C-41/13 art. 49 TFUE i art. 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się one prawu państwa członkowskiego, na podstawie którego spółka dominująca będąca rezydentem może utworzyć jeden podmiot podatkowy ze spółką pośrednio zależną będącą rezydentem, o ile posiada ona tę spółkę za pośrednictwem jednej lub kilku spółek będących rezydentami, lecz nie może ona tego uczynić, jeżeli posiada ona tę spółkę za pośrednictwem spółek nie będących rezydentami i nie posiadających stałego zakładu w tym państwie członkowskim.
- 2) W sprawie C-40/13 art. 49 TFUE i art. 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one prawu państwa członkowskiego, na podstawie którego system jednego podmiotu podatkowego jest przyznawany spółce dominującej będącej rezydentem, która posiada spółki zależne będące rezydentami, lecz wyłącza się taki system w przypadku spółek siostrzanych będących rezydentami, których wspólna spółka dominująca nie ma siedziby w tym państwie członkowskim i nie posiada tam stałego zakładu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 27.4.2013.